

શ્રી પારસી એમેર્યુર બ્રધર્સા.

ફેશનેબલ બલ્સા

યાને

બહારે જૂગનૂમા.

ગાયનો

તથા

૩૪૦૨

સાર,

આનંદભુવન થીએટરમાં.

રવીવાર તા. ૪—૬—૧૧.

મેનેજર,

મી. એ. એચ. મેજર.

ક્રીમલ ૦-૧-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાત વાંઘીરાઈ સંગ્રહ
૩૪૦૨

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
મી. કુરામશેજ એચ. મેજર.
ખાનપુર—અમદાવાદ.

અમદાવાદ,
જેમાસાને ચકલે ધી 'નટવર' પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં ભોગીલાલ નારણ
બોડીવાળાએ છાપ્યો.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૪૦૨

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રૂઝેબેગમ બેગમ

વિષય ૨૪૬૮ : ૨૪

સાર.

અંક પહેલો.

૧. પ્રાર્થના.

૨. ચંગેજની બેગમ નૌશાબાતું પોતાની દાસી શુલશન સાથે વાતમાં મશગુલ થવું ને એક સીપઈતું ચંગેજના બાઈ નાસી રના સીપેહસાલાર સફરના બેટાતું માથું તેના બાપ સાથે એક તોહફા રૂપે લાવવું ને પાછળથી ચંગેજતું આવવું ને સફરનું ખુલ્લું થવું.

૩. ખેરસલાહની આગ્રુ જમાનાની એક ફેશનેબલ ઓરત મેલવવાની ખાચ.

૪. બેગમ કે જે એક મરદ જાતને ધીકકારે છે તેના પર આશંક થએલા લોટનનું ભેશી રૂપે આવી બેગમને ફંદામાં નાંખવાના પ્રયત્નમાં માહત થવું.

૫. શાહ અનવરના ફરેબથી શાહ કચસરનું કેંદખાનામાં સપડાવું ને શાહ અનવરનું પાછલથી આવી કચસર પાસે તેના મહેલના છુપા ખજાના વીસે તલબ કરવી ને કચસરનું અનવરને નસીયત દેવીને પાછળથી કચસરનું નાચારીએ ખજાનો બતાવવો કોવી ભુલથાપ આપી અનવરને જવા દે છે તે વીગેરે વાતચીત.

૬. હીમાકેત બેગનું કે જે એક મશકેરો છે તે પોતાના છેકરા સલીમની ઓરત હસીનાપર મોહીત થવું ને પાછળથી સલીમનું ભુતના વેશે આવીને જુદાને બનાવીને બહેર થવું.

ટેબલો.

અંક ૨ નો.

૧. ખેરસલાહ કે જેણે ડાલી નામે એક ફેશનેબલ મઝમ સાથે શાદી કરી છે તેની પોતાના નોકર સયયુ સાથે વાતચીત ને ડાલીતું પોતાના ઘણી ખેર સલાહ પાસે ચરવે રીતનું કમ કરાવવા માટે હુકમ કરવો.

૨. ચળ ગોપીચંદનું નેમી બની પોતાની ચણી ચોંટના ને મેયા કહી તેની પાસે બીક્ષા માંગવા આવવું.
૩. ખેરસલાહ પોતાને ત્યાં એક ફેશનેબલ ઓરત લાવવાથી કેવો આકૃતમાં ફસી ગયો છે તે વીશે દલગીરી બતલાવવી,
૪. વિદ્યામીત્રી અને તેના મફકેરા ચેલા નક્ષત્રની સાથે વાતચીત.
૫. અંજટનું ઓરતના લેખાસમાં આવી પહેરેગીરોને નીશામાં થકચુર કરી પોતાના શાહ નાસીરને ફસ્તમે જંગની મદદથી છોડવવું.

અંક ૩ નો.

- ૧ શાહ નાસીરનું ચંગેજના ફરેબથી પાછું કેદમાં સપડાવું ને ત્યાં એને પકડી મંગાવવું.
૨. અશરફ—જે પોતાના શૈકનો નીમકહલાલ નોકર છે તે પોતાના માલીકના શાહબદા અનવરને દુસ્મનના હાથથી બચાવવાને માટે એક સ્વાર કે જે શાહબદાને તે રસ્તેથી લઈને જાય છે તેને બુલથાપ આપી કાગળ લખાવવાનું બહાનું કાઢી તેને બીજા પોતાની સાથના માણસ દીઆનત સાથે મોકલાવી શાહબદા ને બચાવે છે.
૩. માસાઅલા કે જે પણ ખેરસલા માફક એક ફેશનેબલ ઓરતનો ધણી છે તેનું તથા ખેરસલાનું ફેશનેબલ ઓરત પર દીઆનત નાંખવું.
૪. ચંગેજ પોતાના ભાઈ શાહનાસીરની દગાથી ગાદી પચાવી પડ્યો છે ને ચંગેજની બેગમ નોશાબા જે બુદ્ધિ રાહ પર ચાલનારી છે તે ચંગેજનું ખુન કરવા આવે છે પણ પાછળથી ફસ્તમે જંગનું અચાનક આવવું થવાથી ચંગેજને ૦ રી લે છે ને ચંગેજને જગાડીને બુલમથી હાથ ઉઠાવવા નીકળી નસીહત કરે છે.
૫. એક બુલ બુલામણીનો હાસ્યરસ ફારસ.

બનામે યજ્ઞદાં.

ગાયત્રી.

બંદગી.

(૧)

કુદરત સુખરત રખ તોરી સારે
ધ્યાન આન તોરો રહત દીન રથન તુંહી નીઆરે
નીસારે દીલો બનો માલકો તોપેવારે—કુદરત
રાજન કે રાજા જગવાલી અમર તેહારો રાજ
પરવત કો કરે પલમે' રાઉ અયસો ગરીબ નવાજ
જગમે' હુકમ રાની આલમમે' સુલતાની તે હારી હયે બની
નુરાની લાસાની હાં—કુદરત.

(૨)

હારે શાદી રચાઉંઆ, બેઝૂબી લાઉંઆ ફેશનેબલ મયે
ખીલે બેબન અમન બનકે હાં, ચલે ફેશન મેં બનકે હાં
હુદુમે અશરતકા બેબના—શાદી
કરેંગે સરકારી હરબારી, બચપારી આબરી બાબરી મુજકો સલામ
એડીકાંગ બનકે શાહાબનુ', બેઝૂકી સાથ મોટરમે' ફીરે
જલવા ઉડાઉંઆ, બેઝૂ પાઉંઆ. ફેશનેબલ અયસી મોરી દીલદાર. શાદી

(૩)

કરમ કર મેરે હાલપર અય કરીમ (૨)
તેરા નામ રહેમાન હયે ઓર રહીમ (૨)—કરમ
તુંહી દોનો આલમકા સુલતાન હયે,
જહાં મે નુમાયા તોરી સાન હયે—કરમ.
ફના દોને વાલા હય સબકારો ખાર,
રહે નુર તેરા સદા આસકાર—કરમ.

(૪)

તું રખના મોરી પત મચોલા,
 તોરી ખીનતી કરે નીત—તું રખનાં
 બુધરે રનમે કયસી ખીતી,
 તુંહી હય સાગનકા રખવાલા—તું રખનાં

(૫)

કહાં મુલેમાન કહાં સીકંદર, કહાં હય જમ, ઐર કહાં હય કાલ,
 યે સગકે સબથે ખાકકે પુતલે ખીગાડ ડાલા બના બના—કહાં

શેઅર.

બાગના હોયસો જાગલે અફલાકકે સાથે તલે,
 હશ્તક સોતા રહેગા, ખાકકે સાથે તળે,
 ખાકકા પુતલા બેનાયા ખાકકી તસવીર હયે,
 ખાકમે મીત જાયગા, ફીર ખાક દાવનગીર હયે.—કહાં

(૬)

દીલદાર યાર છયલાસે નયના લગાયેંગે (૨)
 નયના લગાયેંગે સયના લગાયેંગે
 યાર મેરા આલા બેબન મેરા ખાલા
 મુરત મોરે સૈયાંકી મનકોન ભાએરે—દીલદાર.
 બાત મેરી લોલી ઉમર મોરી કચોલી
 અબ આંખમાર ગબડસે નયના લગાયેંગે—દીલદાર.

(૭)

તોરી છલબલ હયે ખ્યારી, તોરી કલબલ હય ન્યારી
 કરો ઘાતે નમોસે સાવદીઆં શામ.
 તોરી જુદકે હયે કાલી, તોરે ગાલો પે લાલી
 તોરે નયનાકી લાગી કટારીઆં જાન તોરી
 જાઓ જાઓ નાદાન, મોહો ન બનાવો જાન
 નેનાંસે નયનાં મીલાવો મોરી જાન

એજી છોડેજી હાથ, કરો ચોરોસેધાત. નહી હોગીયે હબાત
એજી વાહ વાહ વાહ, વાહવાહવાહ, વાહવાહવાહ—તેરી

(૮)

જવાં દુલેહપે હું મએ નીસાર, અરે મુવે ખુસટપે હું મએનીસાર
તેરી મેરી લેડી બની મએદાર, અધીકાણી બેડી બની મએદાર
લુત્તી લંગડી બેડી બની મએદાર.

શાદી કરંગા ઘેડે ચડુંગા. શીર ન કરું તકરાર (મેરીબાન)—તેરી.
મુજે બાલી બનાદે, બુદે મંગાદે, સાડી દીલાદે તું ચોલીકે સાથ
તુજે બાલી બનાદું, બુદે મંગાદું, બુતે સીલાદું મય માચીકેહાથ,
અભીલાઉં અભીલાઉં, અભીલાઉં બાન (૨)

શાદીકા કરો એકરાર—(મેરીબાન)—તેરી.

(૯)

મુન દીનબર સુંદર બાન બાત, બસ તન મન ધન કુરબાન બાન
પડી બે નજરીઆં તું મેરી સુંદરીઆં, બેબાન લસે મદમાતી શુજરીઆં
ચલીંગે બાબરીઆં, ચમક દમક રંગ લાઇંગે સુંદરીઆં,
લેદુંગા—લહાં, તુજે ઘેડા ગાડી લેદુંગા—લહાં, તુજે મોટર સાઇકલ
લેદુંગા—લહાં, તુજે બાગે બાડી બતાદુંગા—લહાં—મુન.

(૧૦)

કંઈ દીન હુવે ઘરસે ગયે, જળસે ગયા નહી ચાર આયા—કંઈ
દિલસીનેમે ઘબરાએ નહિ ચયન પીયાબીન આયે,
મેરા રંજકાન મીટાએ, અભીતક નહિ દીલદાર આયા—કંઈ

(૧૧)

દીન રયન પીયા બીન તલમલીયાં,
બિરહ અગિન તનમન સંભી જલીયાં—દીન
હાય ! સજન કયું સુખ ખિસરાયે,
છાંક ગયે મોહે આપન આયે, આઠ પહર હય બેકલીયાં—દીન

(૧૨)

હય લુમકો આ દેશ બેગી !
અલખ જગાવે, નાદ બજાવે—હય

કાનન કુન્ડલ, ગલેમેં માલા, કફની સેલી, હરની છાલા;
શિવશંકરકો લેસ નેગી-અલખ—હય૦

(૧૩)

દેખો ચારો કયા જક મારા બીબી અયસી લાએ,
કે જિસને આતેહીં મેરા દિવાલા પુકા હાયે હાયે.
ચારોકે સાથ હોટલમેં ચપીનકી ખોતલ ખુલવાએ,
ઔર યહાં તો મીસ્ટર ખેરસલાહકા ડબ્બા ગુલ હો નયે.
મીલે છુરકો બેડ અયસી, વોહ બહાર દેખે કયસી,
લાઅનત લેજો ચારો અયસી, બેડકી અયસી તયસી—મીલે૦
કોઈ આવે સાઈકલ લેકર, ઔર કોઈ લાવે મોટરકાર,
મીયાં તો ઘરકી ખાયે હવા, ઔર બીબી નરેં બહાર.
ગયરોંકી લેકર હાય બગલમેં, ફીરતી હએ ખાબર.
અયસી ફેશનેબલ ઔરતપર, હો ખુદકી માર—મીલે૦
બટકે વોહ સતોકે, નાટકફાટકમેં ઉલજલુલ,
મીયાં સેકે તો બીબી કહેતી હય, 'બી ક્યાએર તુ ફૂલ'
દેખો ચારો હા તુમલી, ન કરના અયસી ભુલ,
જ્યાં તુમહાશલી મેહ, કર દેવેગી ડબ્બા ગુલ—મીલે૦

(૧૪)

મન મયલ મિટે, તન તેજ બડે, દે રંગ ભંગકા લોટા
સો રોગ ટલે, સો સોગ જલે, કરે ભંગ અંગકો મોટા
જબ તાર જમે, આબર રમે, નવ હાય બડેજી છોટા
તન સાફ, મન સાફ, ઓ સાફ આદમી ખોટા—મન૦
લે કંદ દુધમેં ધોલા, તો ભાંગ બના અનમોલા
કર પાર ભંગકા ગોલા, હરખાર ખોલ બમ લોલા.
ઉઠ લોર, નહાકે ગંગ, ચલાવે ભંગ, જમાવે રંગ,
નીરાલે ઢંગ, દીખાદે જાળી કુડી સોદા—મન૦

(૧૫)

ભાંચો નહિ' નીરદોષકો, પહુ'યાં ના નુકસાન
પરભો સમ્યા હય ઉસે, સંકટસે કયા હાન ?

ઉત્તમર્થ ઘટતી નહિ, સખતીસેથી તાબ,
હીચ નહે ચર્ખપર, દિખલાતા હય આબ,
કયસે છીસીકો સાચ બાને,

બે ભરોસે, બે ઠિકાને (૨) કયું સુખી હુય બાત માને ? (૨)

કયસે૦

બીચ જખતકે અનેક જન હયે, કોઈ ખુરે, કોઈ નેકે ચલન હયે (૨)

એકસે સખકે બાન બહન હબે (૨) બે પરખે કયા પિછાને ? (૨)

કયસે૦

(૧૬)

નયે નયે ચલકે કલબલ છલકે બાન ચલાવું સન સન સન
ધર્મ પરખું, સત પન દેખું, ખુબ લરાવું મયે તન જન—નયે૦

ખેતી બારી નાશ કરાવું, ફિર બાકર મયે માંચું પન

ચક બેચાકે લેખું, હરબે બાકર ઉચકે સખ સત પન—નયે૦

ફિરે' હુખીયારે દુઃખકે મારે, બને બે ચારે બન, બન, બન,

દુઃખ ભરકર બે સત્ય રખેતો, જગ ઉરકો કહે ધન, ધન, ધન—નયે,

(૧૭)

મેરી બાની સરાખ અર્જવાની સરાખ, આબ તુલે હાઈ પેટમે,

જ મેરા આચા હય તેરી લવેકમે—મેરી૦

બાલે પસાંદે મંગાકે પલેટમે,

તુઝકો પીયુગા મે' લીમલેટમે—મેરી૦

શબ્દેર.

ચારો ખતા માફ કરો મયે નયેમે' હું,

શીયેમે' મય હું મયમે' નશા ઝાર મય નયેમે' હું,

કુ' કહેત હીમાકત બેગ સુનેદે મેરે બાઇ,

તુમ બેચકે ધરથી બાવો નહોમર પાઇ,

થુકો ન ચારો જલસેટમે—મેરી૦

(૧૮)

મજાડ દેતે હય કયા ચાર તેરે બાલ ધુંધરવાલે,
 તેરે બાલ ધુંધરવાલે, તેરે બાલ ધુંધરવાલે—મજાડ૦
 ચહેલેથી મુજસે તકરાર, અબ તું કયું કરતા હય ૨૨ (૨)
 અબ તેરી તરફસે ચાર, મેરે દીલમેં પડ ગયે છાલે—મજાડ૦
 નીકલી મેરે દીલસે આહ, બતાયા વોહ રરકે માહ (૨)
 દેખા દુશ્મનકો હમ રાહ, દોનો હાથ ગલેમેં ડાલે—મજાડ૦

(૧૯)

હારે સૈયાં ન ગરવા ડારો બૈયાં, સતાવો નહિ મહેકા (૨)
 પીયા ખ્યારે સચો તનપે બાચો વારી,
 મોહે બીરહાંકી મારી કયું કટારી—
 કટારી મોરે સૈયાં, કયું મારો મોરે સૈયાં,
 પલપલીઆં, તલમલીઆં, બેકલીઆં, હોરહીઆં—હારે૦
 બીરહાંકી મારી મેં તો રાર કફંગી, કયસે નીકુર તુમ હાચે
 મોહે કહુ ન સોહાચે, બીન પીયા છુયા બાચે,
 છુ બલાચે, તરસાચે, તડપાચે, મર બાચે—હારે૦

(૨૦)

આલમમેં હય ખુબી સારી પયસેકી,
 ખાખા માઈ બેટા બેરૂ ખ્યારી પયસેકી.
 છુદ્દત ખ્યારી ઈન્જતદારી પયસેકી,
 જહાં દેખો વહાં મારામારી પયસેકી—આલમમેં૦
 પયસે લાના જયસે પાના સુખ ઉઠાના દુખ ઉઠાના,
 સરકટાના છુકા બના તબહો આના પયસેકા;
 કયસી ખ્યારીસે લાચારી ખીદમતગારી તાબેદારી,
 સો મક્કારીસે કમાના પયસેકા—આલમમેં૦
 આલા અદના બનીયા બાલા ગોરા કલા બચ્યા બાલા,
 દેખા બાલા, સબકો વાલા ચો દીવાના પયસેકા;
 છોટા મોટા સચ્યા ખોટા કુંડી સોટા ચાલી લોટા,
 ચાલી લોટા પીના ખાના પયસેકા—આલમમેં૦

(૨૧)

મય કાલા હું દુનીયાપે હીતરત વાલા હું,
 રગડે ડુંડીમે' નીમક મીરચી મશાલા હું—મય
 તુમ ત્રાપ સમજો, દુનીયાકા પાપ સમજો,
 ભુતો' સમજો, ચાહેસો આપ સમજો,
 આ જાણરા શીરતા હું દુનીયાપે ચૌર ફજેતા હું,
 લુચ્ચે લંગડે બદમાસોકાલી દાદા હું—મય

(૨૨)

પનાહ ! ખુદાકી પનાહ ! પનાહ ! ખુદાકી પનાહ !
 ન લાયજો ચૌરત ઉઠાયે ન અપ્રકૃત
 ઉમર ભર ખુદાકી પનાહ !
 નીકાહ કીયા બેળ નીકાહ (૨)
 તખ ચૌરતને પંકરા, દીલા રોટી કપરા,
 ગયા ડર ખુદાકી પનાહ !
 અલીલ હુધ બીબી આહ (૨)
 મરી સાલ ભરમે', રહા કુધ ન ધરમે',
 મીટા ધર ખુદાકી પનાહ !
 તબાહ હુવો મંચ તોબાહ ! (૨)
 ન કોરી કફનકો, નદમરી દફનકો,
 ગયા મર ખુદાકી પનાહ !
 અમીર મીલી એક ફીર ચૌર (૨)
 દીયા જર દીખાઈ, કીયા ફીર સગાઈ
 દ જર ખુદાકી પનાહ !
 મ ઇલાહી અબાખ (૨)
 આઈ મેરે ધર, તો પહેલેસે બદતર,
 સરાસર ખુદાકી પનાહ !—પનાહ.

(૨૩)

બાયકાટ કીયા તીન પાટ દીયા, ગધ જોડુલ,
 તેરી મેરી જોડુલ—બાયકાટ

કયસી કાલીથી છુટ, માથે ડાસનકા છુટ (
 કણે લાવે ન સુટ, તો મઠમ જાએ રૂઠ (૨.
 અયસી બનીથી ફેશનપે હોટ
 મુઝે તો મેરી બેઝને સમજાયા હોટ
 ગઈ ઘરસે બલા, પાપ સરસે ટલા (૨)
 અબતો વોહ ટોપી અમ્મામાં પુરાના વોહ જામા સ. કે
 કરે કાઠ બાઠ—તેરી મેરી.
 (૨૪)

જુલશન કયસાકુલા, ને જુલ જુલ સુદ જુદ જુલા,
 દાતા થા સો દીવાના બના, શકકી વહેમી હોકે યાં—જુલશન
 પરેશાનીથી કઝેસી ચહાં, રાજે નેહાં હો અમા મ.યાં,
 અયરસલાહ પુશીકા સમા પાવે હય સુરાહ હાં—જુલશન.
 સમામ.

REFRESHMENT—OPENED BY
MR. DARA B. KARUNJAWALA.
TERMS CASH.—CHARGES MODERATE.

રીફ્રેશ મેન્ટ.

મેનેજમેન્ટ—હોડોની સવજતા માટે શ્રીએ. ૫

અંદરના લાગમાં મી. દારાં બી. કરંજવાલાનાં
 સોંપવામાં આન્યું છે.

ભાવ કીશાયત.

